

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.10.1968, sp. zn. 2 Cz 70/68, ECLI:CZ:NS:1968:2.CZ.70.1968.1

Číslo: 57/1969

Právní věta: Lehota na podanie odvolania proti opravovanému rozhodnutiu začne plynúť účastníkom znova od doručenia opravného uznesenia, aj keď toto bolo vydané po právoplatnosti opravovaného rozhodnutia.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.10.1968

Spisová značka: 2 Cz 70/68

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odvolání v civilním řízení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 164
§ 204

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57

Lehota na podanie odvolania proti opravovanému rozhodnutiu začne plynúť účastníkom znova od doručenia opravného uznesenia, aj keď toto bolo vydané po právoplatnosti opravovaného rozhodnutia.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 24. 10. 1968, [2 Cz 70/68](#).)

Žalobkyňa tvrdila, že kúpnu zmluvou z 9. 3. 1964 odkúpila z pozemkových parciel č. 66, 69, 72 a 136, zapísaných v pozemkovej knihe katastrálneho územia U., podiele spoluvlastníkov V. H., A. Š., M. V. a J. H., a že takto nadobudla časť týchto praciel vo výmere 103 m², vyznačenú na situačnom pláne ako parcela č. 460/2. K žalobe pripojila neoverený situačný plán, podľa ktorého pozemkové parcely č. 66, 69 a 72 zodpovedajú podľa evidence nehnuteľností parcele č. EN 460 vo výmere 617 m²; táto parcela sa delí na parcely č. 460/1 a 460/2, pričom parcela č. 460/2 má výmeru 103 m². Žalobkyňa navrhovala, aby žalovaný bol uznaný povinným vydať jej parcelu č. 460/2 vo výmere 103 m² a odstrániť na vlastné trovy hospodársku budovu postavenú na tomto pozemku.

Okresnú súd v Humennom rozhodol rozsudkom z 31. 3. 1966 tak, že vyhovel žalobe a odsúdil

žalovaného „vydať žalobkyni pozemok označený na pripojenom situačnom pláne č. 460/2 vo výmere 103 m2 a odstrániť na tomto pozemku postavenú hospodársku budovu na vlastný náklad a nebezpečie“. V písomnom vyhotovení rozsudku (ako aj v doručených rovnopisoch) bolo za slovami „vydať žalobkyni“ vypustené slovo „pozemok“; výmera tohto pozemku bola označená rozsahom 11.40 m2. V tomto znení bol rozsudok doručený zástupcovi žalobkyne dňa 18. 4. 1966 a žalovanému dňa 16. 4. 1966. Odvolanie proti nemu nebolo v lehote 15 dní od doručenia rozsudku podané ani jedným ani druhým účastníkom.

Dňa 12. 7. 1966 vydal Okresný súd v Humennom opravné uznesenie toho znenia, že súd opravuje výrokovú časť rozsudku z 31. 3. 1966 tak, že zo slovami „vydať žalobkyni“ sa vsúva slovo „pozemok“; výmera pozemku má byť správne 103 m2. V dôvodoch tohto opravného uznesenia uviedol okresný súd, že bolo treba vykonať opravu rozsudku, pretože vo výroku písomného vyhotovenia bolo vynechané slovo „pozemok“ a bola omylom napísaná výmera pozemku 11,40 m2 miesto 103 m2.

Po doručení tohto opravného uznesenia (hned na druhý deň) podal žalovaný odvolanie jednak proti opravnému uzneseniu z 12. 7. 1966, jednak proti rozsudku z 31. 3. 1966.

Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesením z 28. 9. 1966 opravné uznesenie okresného súdu; odvolanie žalovaného do rozsudku potom zamietol ako oneskorené. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol krajský súd okrem iného, že odvolanie, ktoré podal žalovaný 22. 7. 1966, smeruje proti rozsudku okresného súdu z 31. 3. 1966, ktorý bol žalovanému doručený 16. 4. 1966 a ktorý nadobudol právoplatnosť 5. 5. 1966; odvolanie je preto oneskorené a bolo podľa § 218 o. s. p. zamietnuté.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že uznesením krajského súdu, pokiaľ ním bolo odvolanie žalovaného zamietnuté ako oneskorené, bol porušený zákon a v tomto rozsahu toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 164 o. s. p. sa pripúšťa oprava chýb v písaní a počtoch, ako aj iných zrejmych nesprávností, kedykoľvek, teda aj po právoplatnosti vadného rozsudku.

Oprava rozsudku nemá vplyv na beh lehoty na odvolanie, len ak by sa dotkla výroku daného rozhodnutia. V takom prípade sa vydáva opravné uznesenie a toto opravné uznesenie beh odvolacej lehoty ovplyvňuje. Lehota na podanie odvolania začne totiž plynúť účastníkom znova od doručenia opravného uznesenia, aj keď toto bolo vydané po právoplatnosti opravovaného rozhodnutia. Je to odôvodnené tým, že účastníkovi, ktorý sa neodvolal, pretože bol spokojný s pôvodným znením výroku rozhodnutia, je nutné poskytnúť možnosť odvolania proti výroku zmenenému v dôsledku vykonanej opravy rozhodnutia, a to v celom jeho rozsahu. Tieto závery nutne plynú z ustanovenia § 204 ods. 1 (druhá veta) o. s. p., podľa ktorého, ak bolo podané opravné uznesenie, beží lehota 15 dní na podanie odvolania znova od doručenia opravného uznesenia. Kedy bolo odvolanie prípustné len proti opravnému uzneseniu (proti nemu je určite prípustné s ohľadom na ustanovenie § 164 veta druhá za stredníkom a na ustanovenie § 202 ods. 1 a contr. o. s. p.) a bolo vylúčené proti samotnému rozsudku, ktorý bol opravným uznesením vo výroku opravený, potom by ustanovenie § 204 ods. 1 (druhá veta) o. s. p. stratilo akýkoľvek zmysel. Možnosť odvolania proti opravnému uzneseniu preto možnosť odvolania proti opravenému rozsudku nijako nevylučuje; každý opravný prostriedok sleduje iný cieľ.

Ak teda podal žalovaný v lehote 15 dní od doručenia opravného uznesenia, ktoré podstatne zmenilo výrok rozsudku, odvolanie aj vo veci, potom podal toto odvolanie včas (hoci rozsudok už raz bol právoplatný) a bolo povinnosťou odvolacieho súdu, aby napadnutý rozsudok vecne preskúmal a

rozhodol.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach bol preto v napadnutej jeho časti porušený zákon v ustanoveniach § 204 ods. 1, § 218 ods. 1 písm. a) o. s. p.